

Az időskorúak helyzete

Tanácsülés
Sándorfalván

Sándorfalva nagyközségi közös tanácsa tegnap, csütörtökön tartott ülésén először megvitatta a rendőrség beszámolóját a közrend és közbiztonság helyzetéről, amely kiegyensúlyozott és szilárd A testület megállapította, hogy a bűnmegelőzésben is szép eredményt értek el a hatóságok. Ezután tájékozódott a szociálgazgatási szerv szociálpolitikai munkájáról, az öregek életkörülményeiről. Az időskorúak számaránya Sándorfalván és Dóc térségében igen magas. A két településen élő 7387 lakosból 1363 a 60 éven felüliek száma. Külterületen több mint 200 időskorú él, egy részük magatehetetlen. Távol laknak gyermekeiktől, illetve nagyon sok szülővel a közvetlen hozzátartozók nem törődnek. A szomszédra, a szociálpolitikai ügyintézőre szorúlnak mindennapos gondjaik-bajaik megoldásában.

Az öregek gondozására a nagyközségi tanács évente közel 1 millió forintot költ. Kialakult a szociális segélyezés rendszere, megfelelő a hazi szociális gondozás, és évek óta működik az öregek napközi otthona. Ez utóbbi azonban nincs kihasználva, pedig az intézmény kitűnő ellátást biztosít, s jók a kulturális lehetőségek is. A kihasználatlanság egyik oka: néhány idős emberben még él a régi, úgynevezett „szegényház” képzetének előfeltétele az otthonnal szemben, és a vagyoni állapot egyik fokmérőjének tekinti az oda-járást. A tanács céljai között szerepel, hogy ezen a szemléleten minél előbb változtasson. A testület egy másik fontos célkitűzése ezen a területen, hogy a tanyán élőket gondozását még jobban megszervezze, és ehhez kéri a termelőszövetkezetek segítségét.

A tanácsülés előterjesztésekkel ért véget.

Iskola
és család

Tegnap, csütörtökön délelőtt Szegeden ülést tartott a Hazafias Népfront Csongrád megyei pedagógiai bizottsága, melyen részt vett Vántus Istvánné, a megyei pártbizottság munkatársa és Vidéki Ferenc, a megyei tanács művelődési osztályának csoportvezetője is.

Elsőként dr. Gácsér József, a bizottság elnöke, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola tanszékvezető tanára tartott előadást a család és az iskola együttműködéséről, s az 1982/83-as tanév feladatairól. Ezt követően előterjesztette a munkabizottság 1982/83-as tanévről szóló munkatervét, amelyet a résztvevők megvitatottak és elfogadtak. Ezt követően a népfront Szeged városi pedagógiai bizottsága szülői munkaközösségek tevékenységéről számolt be dr. Diós József, a szegedi Tömörkény István Szakközépiskola igazgatója, a bizottság elnöke.

Végezetül Veszelinov Agnes, a KISZ megyei bizottságának munkatársa ismertette a KISZ KB határozatát, amely a tizenéves fiatalokkal történő foglalkozás irányelveit rögzíti.

A pénz csúszik és körbejár

Olvasó ember, figyelő ember F. bácsi. Alacsony nyugdíja van ugyan, de járhatja az újságokat és a haidan megrendelt folyóiratokat is. Megszokta. Tudja, hogy az információ milyen értékes, tudja, hogy addig él értelmesen, amíg „napra készen” tudja szűkebb és tágabb világának dolgait. F. bácsi újabban a harmadik gazdaságról beszél nekem, amikor találkozunk. Ebben az ökonomiában a kulcsszót hiánynak nevezik; ebben az ökonomiában pénz ér az emberek jóindulatáért. Magyarán szólva, ez azt jelenti, hogy olyanféle árucikkért és szolgáltatásokért is borravalót kell adni, amilyenekre a bácsi sohasem gondolt.

„Szociálpolitikánk változatlan célja, hogy lehetőségeinkkel összhangban, javítsuk a legalacsonyabb jövedelmű nyugdíjasok helyzetét, a pályakezdeket, a fiatal házaspárokat életkörülményeiket, és gondoskodjunk a társadalom segítségére leginkább rászorulókról.” F. bácsi, mint már mondtam, mindent elolvastam és pontosan is tudja a fontosabb passzusokat idézni. Ezért beszél olyan sokat a harmadik ökonomiáról, a gazdaságról — úgy látszik — szinte ellenőrizhetetlen szektoráról. Nem érti ugyanis, hogy amíg nyugdíja évről évre emelkedik, s unokáinak fizetése is, honnan telik másoknak luxus fogyasztási cikkekre, s neki nem; hogy engedheti meg magának valaki, hogy egyetlen jó hangulatú estén ezer forintokat felejtessen ott egy éjszakai mulatóban.

F. bácsi néha arra gondol, hogy valami elromlott. Az ügyeskedők — mondja sokszor — olyan jövedelmekhez jutnak manapság, amilyeneket szinte elképzelni sem lehet. Meséli, hogy amikor megkérdezett egy pincért, miért változtat munkahelyet, akkor azt válaszolta neki: havi 8 ezer forint kevés az övvösséghez. F. bácsi nem érti, mert az ő nyugdíja nem éri el a háromezret, Persze az igényei is jóval kisebbek. Nem is ezzel van baja igazában. Neki elég, amit nyugdíjként kap. Nem tehet mást, beosztja. Sok dolgot viszont nem ért, mi több, felháborítónak tart. Meséli, hogy nemrég az egyik vejevel autózott, odagurultak egy benzinkúthoz, ahol is körbejárta a kocsit egy ember. Kedves veje tíz forinttal jutalmazta ezt a talán 12 méteres körutat; s amikor megkérdezte, miért, akkor a fiatalabb férfi csak annyit mondott: ezt muszáj, apuka. Apuka nem értette és ma sem érti.

„Az életszínvonalról elmondható, hogy ténylegében teljesítettük a magunk elé tűzött célt. Az egy főre jutó reáljövedelem 1981-ben mintegy 30 százalékkal haladta meg az 1978-as szintet, a reálbér pedig 2 százalékkal alatta maradt. Helyesen és eredményesen bizonyult az a gyakorlat, hogy a jövedelemszerzés feltételeit kell szigorítani — tehát ugyanazért a pénzért nagyobb teljesítményt kell követelni — ugyanakkor biztosítani kell a jövedelmek ésszerű felhasználásának, elköltésének feltételeit.”

Az ötnapos munkahét
örömei és gondjai

Tegnap, csütörtökön ülést tartott a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa. A testület több olyan kérdést is áttekintett, amelyek közvetlenül érintik a dolgozó embereket. Dr. Piros László, az SZMT elnöke föl-sorolta a napirendi pontokat: tájékoztató a lakásfejlesztés és -gazdálkodás megyei tapasztalatairól, javaslatok a további tennivalókról; jelentés az ötnapos munkahét bevezetésének helyze-

téről; a munkaverseny- és brigádmozgalom továbbfejlesztésének feladatai — a pedig rövid kiegészítést mondott ehhez. A főlászlók elsőortán saját munkaterületük példáival elénkítették a fölrajzolt képet.

Az összegezésből azt lehet megállapítani, hogy jelenleg a megyében közel 162 ezer ember dolgozik ötnapos munkahét keretében, vagyis heti 40–42 órát. A legnagyobb „ellentmondást” általában az egy műszakosok érzik, mivel a munkahelyen naponta eltöltött idejük több lett 8 óránál, sőt sokaknál majd 9 óra. Az ötnapos munkahétnek természetesen sok jó oldala, öröme van, de akadnak gondok is. Jobban odafigyelnek a normákra, a munkafegyelmre, s a szabadnapok sem mindenkinél szombatra esnek. Nem minden terület igazodott az ötnapos munkahéthez. Sok bírálatot mondtak a kereskedelemre, az egészségügyre, a szolgáltatások területére és a közlekedésre is.

A testület tagjai áttekintették még a szocialista munkaverseny- és brigádmozgalom továbbfejlesztésének feladatait, majd dr. Dobóczy Károlyné SZMT-titkár beszámolt az elnökség elmúlt időszakban végzett tevékenységéről.

Kovács Sándor, az SZMT titkára pedig rövid kiegészítést mondott ehhez. A főlászlók elsőortán saját munkaterületük példáival elénkítették a fölrajzolt képet.

Az összegezésből azt lehet megállapítani, hogy jelenleg a megyében közel 162 ezer ember dolgozik ötnapos munkahét keretében, vagyis heti 40–42 órát. A legnagyobb „ellentmondást” általában az egy műszakosok érzik, mivel a munkahelyen naponta eltöltött idejük több lett 8 óránál, sőt sokaknál majd 9 óra. Az ötnapos munkahétnek természetesen sok jó oldala, öröme van, de akadnak gondok is. Jobban odafigyelnek a normákra, a munkafegyelmre, s a szabadnapok sem mindenkinél szombatra esnek. Nem minden terület igazodott az ötnapos munkahéthez. Sok bírálatot mondtak a kereskedelemre, az egészségügyre, a szolgáltatások területére és a közlekedésre is.

A testület tagjai áttekintették még a szocialista munkaverseny- és brigádmozgalom továbbfejlesztésének feladatait, majd dr. Dobóczy Károlyné SZMT-titkár beszámolt az elnökség elmúlt időszakban végzett tevékenységéről.

Az együttműködés bővítésének
konkrét lehetőségei

A testvérvárosi kapcsolatokról

Szeged és Szabadka testvérvárosi együttműködésében az első lépéseket valahol a hatvanas évek elején tették meg.

— Először emlékszem meg azokra a kezdeti lépésekre — mondotta Milan Jarić elvtárs, a Kommunista Szövetség szabadkai köz-ségi választmányának elnöke. — Nehezen indultak be a dolgok, nehéz volt megtörni a jeget. Sok volt akkor még az adminisztratív akadály mindkét oldalon. Az abban az időben szervezett szabadkai kisipari vásár azonban a szegediek részvétele által vált nemzetközivé.

A két város ipari vásárainak együttműködése ma már példaként szolgálhat másoknak is. Tavaly, a szabadkain több mint száz szegedi, illetve magyarországi kiállító volt jelen, az idén pedig a Szegedi Ipari Vásáron 134 szabadkai, illetve jugoszláviai kiállító vett részt.

— A vásárok együttműködése már szinte önműködően zajlik, segítenek sem kell nekik — jelentette ki legutóbbi szabadkai látogatása alkalmával Török József elvtárs, az MSZMP szegedi városi bizottságának első titkára, a szegedi pártküldöttség vezetője.

Az MSZMP szegedi delegációjának látogatása kiváló alkalom volt arra, hogy a két város közötti együttműködés konkrét lehetőségeit felmérjék. Vendéglátók és vendégek elégedetten nyugtázták, hogy nemcsak a gazdasági szervezetek, de a művelődési intézmények és a kereskedelmi munkaszervezetek is egyre eredményesebben dolgoznak együtt. Kiváló példák egész sorolhatnánk fel a húspárból, a tejiparból, a mezőgazdaságból is.

A szegedi pártküldöttség szabadkai tartózkodása során ellátogatott a Sever Villanymotorgyárba, a Sublica Mezőgazdasági Kombinátba és találkozott a Szabadkai Társult Kereskedelmi Vállalattal, valamint a Szabadkai Vásár képviselőivel is. A Szabadkai Kórházban a két város egészségügyi szervezeteinek együttműködési lehetőségeit mérték fel. Itt meg kell jegyez-

nünk, hogy személyes kapcsolataik, eddig is voltak az egészségügyben dolgozóknak, de szervezeti együttműködés nem létezett. Az első lépések ebbe az irányba most megtörténtek.

A Sever Villanymotorgyár öngazgatási szerveinek vezetői arról tájékoztatták a szegedi küldöttség tagjait, hogy a dolgozók gyűlésein, az öngazgatási összejöveteleken jelenleg milyen időszerű kérdésekkel foglalkoznak a dolgozók. A munkaszervezet vezetői a termelés gyakorlati kérdéseit eszelték. Itt került fel annak lehetősége, hogy a Sever magyarországi partnereinek körét bővítve a szegedi öntődével és az ugyancsak szegedi illetőségű Fémpipari Munkaszervezettel is kooperációs kapcsolatokat alakíthatna ki.

Ezzel kapcsolatban Török József elvtárs a következőket mondotta:

— Ez a példa is bizonyítja, hogy sok területen nem ismerjük meg eléggé egymást. Pedig amint ezen a megbeszélésen is kiderült, feltáratlan lehetőségek vannak még a két város iparának együttműködése számára. A szorosabb kapcsolatok kölcsönösen hasznosak lehetnek.

A Magyar Szocialista Munkáspárt szegedi küldöttsége, és a Jugoszláv Kommunista Szövetség szabadkai szervezeteinek vezetői a

háromnapos látogatás során felmérték a sokrétű együttműködés jelenlegi helyzetét, elemezték a bővítés lehetőségeit. Szóba került az ifjúsági munkavállalásokon résztvevő fiatalok cseréjének hasznossága, de az ipari munkaszervezetek együttműködésének kölcsönös gazdasági előnyökön alapuló kiszélesítése is.

Vendégek és vendéglátók egyaránt hangsúlyozták, hogy a szegedi pártküldöttség mostani látogatása semmiképpen sem számít rendkívüli eseménynek, hanem szorosan beleillik Csongrád megye és Vajdaság Szocialista Autonóm Tartomány együttműködésének kereteibe. A két szomszédos baráti ország és a két testvérváros együttműködése egyébként azokon az alapokon fejlődik, amelyeket Tito elnök és Kádár János fektettek le találkozóikon. A jószerű fejlődés további fejlesztése nemcsak kölcsönös igény, hanem feladat is. A társadalmi-politikai szervezetek együttműködése ezeknek a viszonyoknak és kapcsolatoknak a fejlesztését szolgálja.

A Jugoszláv Kommunista Szövetség szabadkai szervezeteinek vezetői köszönettel elfogadták a Szegedre szóló meghívást, amelynek teljesítésére előreláthatólag a jövő év tavaszán kerül sor.

Németh János

Bányászok megbeszélése

A bányászat tervszerűen, s az országban az első között tért át az ötnapos munkahétre — állapította meg csütörtöki ülésén a Bányászati Dolgozók Szakszervezetének központi vezetősége, az immár egy éve alkalmazott új munkarend tapasztalatait összegezve. A bérek és jövedelmek az ötnapos munkahét bevezetése után sem csökkentek. Változatlanul nehéz azonban a személyszállítás egyeztetése azokban az üzemekben, amelyek többféle munkaidőben foglalkoztatják a dolgozókat. Ezért is tartja indokoltnak a központi vezetőség, hogy a két vagy több műszakban, to-

vább a folyamatos munkarendben dolgozók teljes körében — jelenleg ez az arány 93 százalék — térjen át a 40 órás munkahétre.

Megállapították, hogy az ötnapos munkahét bevezetését a bányászok melegelegedéssel fogadták. Tavaly az új munkarend szerint dolgozó bányákban a termelés, a termelékenység is növekedett. Az éves tervet túltelejtette az egész bányászat. Ez évi időarányos tervüket — a szénhidrogén-bányászat kivételével — viszont nem teljesítették, s a széntermelésben eddig 424 ezer tonna adottság gyűlt össze. A ter-

melési elmaradás azonban nincs összefüggésben az új munkarenddel, mert elsősorban a vártnál jóval kedvezőtlenebb geológiai körülmények okozták.

A szakszervezet központi vezetősége felhívta a figyelmet arra, hogy a következő hónapokban — a széntartozás törlesztésében kifejtett nagy erőfeszítések közepette is — szigorúan és rendszeresen ellenőrizzék a biztonságos munka feltételeit, a rendszabályok betartását, betartatását.

A központi vezetőség ülésén részt vett Gál László, a SZOT főtitkár-helyettese.

(MTI)